

DECIZIA CIVILĂ NR. xxx
Ședința publică de la data de xxx
Președinte: xxx
Judecător: xxx
Judecător: xxx
Grefier: xxx

S-au luat în examinare recursurile declarate de recurente-pârâte ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI XXX și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE XXX împotriva Sentinței civile nr. xxxx pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX/108/2012 în contradictoriu cu intimatul-reclamant XXX, intimata-chemată în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU având ca obiect - *contestație act administrativ fiscal - restituire taxă poluare -5050 - 1530311*.

La apelul nominal făcut în ședință publică lipsind părțile.

Procedură de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că, prin serviciul registratură, la data de 19 aprilie 2013 s-au depus de către intimatul- reclamant XXX concluzii scrise, după care,

Constatând că recurentele-pârâte au solicitat judecarea cauzei în lipsă, în temeiul dispozițiilor art. 242 alin. 2 C.proc.civ. Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Constatând că, prin Sentința civilă nr. XXX pronunțată în dosarul nr. XXX/108/2012, Tribunalul XXX a admis în parte cererea reclamantului XXX, a anulat Decizia de calcul a taxei de poluare nr. XXX/19.06.2012 și Decizia nr. XXX/31.07.2012 emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE XXX și a obligat pârâta ADMINISTRATA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI XXX la restituirea sumei de XXX lei, încasată cu titlu de taxă pe poluare, precum și la plata dobânzii calculate conform art. 124 C.proc.fiscală; a respins cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâta ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU ca fiind lipsită de obiect; a admis cererea de chemare în garanție formulată de pârâta AFP și a obligat chemata în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU la plata taxei și a dobânzilor reținute în sarcina pârâtei; a reținut prima instanță că taxa a fost instituită prin norme declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin Hotărârile CJUE pronunțate în cauzele Tatu (C-402/09) și Nisipeanu (C-263/10), iar taxa de poluare prelevată în condițiile Legii nr. 9/2012 este discriminatorie, întrucât prin ea se descurajează punerea în circulație în România a unor vehiculi&dg^aggzie cumpărate în alte state membre, fără a se descuraja cumpărarea un^fw^î^de ocazie, având aceeași vechime și uzură, de pe piața națională,

Având în vedere că împotriva sentinței a declarat recurs ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI XXX, solicitand admiterea recursului și modificarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii recurenta sustinand că în mod greșit s-a reținut neconformitatea reglementării intern dîipozițiile art. 110 din Tratatul de Instituire a Uniunii Europene, în realitate noul act normativ, stabilind criteriile pentru calcularea taxei, neavând în vedere proveniența vehiculului, ci destinația acestuia; principiul *tempus regit actum* se opunea reținerii ca relevante a

Hotararilor CJUE în cauzele Tatu și Nisipeanu; în drept, recurenta a indicat dispozițiile O.G. nr. 50/2008, O.G. nr. 117/2009, art. 12 din Legea nr. 9/2012, art. 304 pct. 9 și 304 ind. 1 C.proc.civ.;

Constatând că, prin recursul declarat, recurenta-pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ARAD a solicitat admiterea recursului și modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii, pe cale de consecință fiind menținută Decizia nr. XXX/31.07.2012 emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE XXX, recurenta arătând că dispozițiile Legii nr. 9/2012 sunt în concordanță cu dispozițiile Uniunii Europene; dispozițiile art. 110 TFE nu sunt relevante în cauză; taxa a fost stabilită chiar la cererea reclamantului; organele fiscale sunt obligate să respecte opțiunea legiuitorului, conform art. 13 din O.G. nr. 92/2003; considerentele reținute de prima instanță - referirile la Cauzele Tatu și Nisipeanu - nu sunt incidente, în virtutea principiului *tempus regit actum* în mod greșit a fost obligată pârâta-recurentă la plata cheltuielilor de judecată, în realitate pârâta AFP fiind partea căzută în pretenții; mai mult, cheltuielile acordate sunt nejustificate de mari, raportat la complexitatea cauzei și la obiectul ei; în drept, recurenta a indicat dispozițiile art. 304 pct. 7 și 9 C.proc.civ., art. 304 ind. 1 C.proc.civ., O.G. nr. 92/2003 și Legea nr. 9/2012;

Constatând că, pronunțându-se în cauza *Amministrazione delle finanze dello Stato/Simmenthal*, nr. C 106/77, Curtea de Justiție a Comunității Europene (în prezent, Curtea de Justiție a Uniunii Europene - CJUE) a reținut că „judecătorul național însărcinat să aplice, în cadrul competenței sale, dispozițiile dreptului comunitar, are obligația de a asigura realizarea efectului deplin al acestor norme, lăsând, la nevoie, pe proprie răspundere, neaplicată orice dispoziție contrară a legislației naționale, chiar ulterioară, fără a solicita sau a aștepta eliminarea prealabilă a acesteia pe cale legislativă sau prin orice alt procedeu constituțional.”;

Observând că, contestând prelevarea taxei în cuantum de XXX lei, reclamantul XXX a invocat incompatibilitatea normei interne - Legea nr. 9/2012 cu dispozițiile cuprinse la art. 110 (fost art. 90) din Tratatul de Instituire a Comunității Europene (TCE);

Reținând că, dispozițiile art. 11 alin. 1 și art. 148 alin. 2 și alin. 4 din Constituția României instituie supremația tratatelor constitutive ale Uniunii Europene față de dispozițiile contrare din legile interne; că, răspunzând întrebării preliminare adresate

de Curtea de Apel Timișoara, prin Hotărârea CJUE dată în cauza nr. C-573/10 (Sergiu Alexandru MicDa) s-a stabilit că „Articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poziție aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât descurajează punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.”;

Observând că, prin reglementarea internă contestată, în forma în vigoare la data calculării taxei de către autoritatea fiscală competentă, legiuitorul român a reglementat o obligație fiscală impusă numai asupra autovehiculelor second-hand provenite din afara spațiului național (dar achiziționate dintr-un stat membru al Uniunii Europene) și care trebuie a fi înmatriculate în România pentru prima dată; că, această obligație nu subsistă și asupra autovehiculelor second-hand interne aflate la prima înmatriculare; că, în consecință, există elementul discriminatoriu între autovehiculele second-hand de pe piața internă și cele din spațiul comunitar, discriminare care vizează, la nivel intern, impunerea unei obligații fiscale oneroase unui cetățean român care achiziționează un autovehicul second-hand dintr-un stat membru al Uniunii Europene pe care intenționează să-l înmatriculeze pentru prima dată în România și impunerea unei obligații fiscale în fine tot unui cetățean român care achiziționează un autovehicul second-hand de pe piața internă pe care

intenționează să-l înmatriculeze pentru prima oară în România, la nivel european rezultând o diminuare a vânzărilor de autovehicule second-hand către cetățenii români, aceștia fiind constrânși să se îndrepte spre piața internă datorită valorii exacerbate a taxei ce urmează a fi plătită la înmatriculare, efectul indirect constând în generarea unui prejudiciu vânzătorilor de autovehicule din spațiul comunitar datorită favorizării pieții interne; că, în aceste condiții, stabilirea obligației fiscale de ieșiitorul român împietează în mod consistent asupra importurilor, favorizându-se piața internă, piață care, în condiții normale, se bucură de egalitate de șanse în raport cu piețele de desfacere ale Uniunii Europene;

Observând, cât privește critica vizând obligația de plată a cheltuielilor de judecată, faptul că prima instanță a reținut, contrar opiniei recurente, exclusiv obligația pârâtei ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI XXX de plată a cheltuielilor avansate de reclamant, neexistând nicio obligație sub acest aspect reținută în sarcina recurente și ca atare susceptibilă a fi contestată în recurs;

Constatând în consecință că Sentința civilă nr. XXXpronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX/108/2012 este temeinică și legală sub aspectul criticilor formulate, în temeiul art. 312 C.proc.civ. rap. art. 304 pct. 9, 304 ind. 1 C.proc.civ. urmând a fi respinse ca nefondate recursurile declarate, fiind menținută în tot hotărârea atacată,

Văzând și dispozițiile art. 274 C.proc.civ.,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge ca nefondate recursurile formulate de recurentele-pârâte ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI XXX și DIREȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE XXX împotriva Sentinței Civile nr. XXXpronunțată de Tribunalul XXX în dosarul nr. XXX/108/2012 în contradictoriu cu intimatul-reclamant XXX, intimata-chemată în garanție ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU.

Obligă recurentele-pârâte la plata cheltuielilor de judecată avansate în recurs de intimatul-reclamant XXX, în cuantum de 500,00 lei.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, xxx.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.